

11 - 01 - 2007

s regulérní nálepkou. Kolik pražských gymnázií smlouvu „nepodepsalo“? A kolik procent ze zbylých čtyřiceti se dostane k dětem?

SÁRA

Srdčkový den pro nadaci Život dětem

NOVÁ GRAFIKA

1 – 07

Původně jsem se chtěl velmi nevybíravě rozepsat o tom, jak je nová grafika strašná a jak to přijde, že časopis, který byl pro mne vždy vzorem skvělého výtvarného zpracování počínaje detailem každého piktogramu až k jednotě celku, klesl na takovou úroveň. Čím déle však nové číslo zkoumám a porovnávám se staršími výtisky, tím víc se můj pocit z nové grafiky lepší. Má nakonec také něco do sebe ... A ještě: cítím závan konce šedesátých let. A to mě těší.

MILOŠ MUNZAR, 26 LET

ARCHITEKT, DESIGNÉR A PŘÍLEŽITOSTNÝ GRAFIK

TÝDEN ŠTĚDRÉHO MLÁDENCE

51/52 – 06

Doufám, že reportáž (Tomáše Feřteka – pozn. red.) lidem otevře oči a donutí je přestat automaticky vydávat peníze na ulici do první nastavené dlaně, aniž by přemýšleli. V minulosti jsem udělala s anonymními nadacemi podobnou zkušenost na sídlišti v Českých Budějovicích.

MAGDA HRADLOVÁ

S mladíky a slečnami z Interaktu mám osobní zkušenost ... Mladík, který je podle Vaší reportáže něco jako koordinátor, mi na požádání ukázal usmolenou ofocenou kartičku. Jeho kolega zase před tím, než začal vybírat na děti s leukémií, nabízel na tomž stanovišti v Praze na Budějovické kreditní karty. Moc důvěry ve mně nevbuzovali a Vaše zjištění to jen potvrdila.

JANA

Pan Baumgartner z INTERAKTU

Jsem studentkou jednoho pražského gymnázia a bylo nám řečeno, že se toho a toho dne zúčastníme Srdčkového dne. Dostali jsme magnetky a bločky na prodej, vizitky s naším jménem a razítkem školy, zapečetěnou tašku a byli vysláni do ulic. Nedostali jsme žádné bližší instrukce, na co přesně peníze půjdou, ani letáky, které bychom případným dárcům mohli poskytnout. Proporce ani počet magnetek, jež dvojice dostaly, nebyly stejné, zapečetěnou tašku obdrželi jen někteří. Svědomitě jsme mrzli ve stanicích metra spolu s dvojicemi z jiných škol ...

Jaké bylo naše překvapení, když jsme se dozvěděli, že 60 procent z vybrané částky jde škole! Pan ředitel potvrdil, že to ve smlouvě stojí, ale že naše škola ji nepodepsala, a tudíž si žádné peníze od nadace Život dětem nevezme, k čemuž jsem velice skeptická ... Takže jsme lidi obírali o peníze a lhali jsme jim. Ovšem

JAKÉPAK DVOJČÍSLO? 51/52 – 06

Marně jsem 28. prosince vyhlížel poštáka s Reflexem, a tak jsem po třech hodinách mrzutí u schránky (vtip) nahlédl do předchozího čísla a na obálce bylo č. 51-52, že tedy jako dvojčíslo. Jaképak dvojčíslo? V úvodníku o tom řeč nebyla a v obsahu už vůbec ne. Byly tam snad dvojí Raoulové, dva politické komentáře p. Pečinky atd? NE! NE!

Správně tedy mělo být napsáno, že č. 51 je v roce poslední, a já bych se na svátky zásobil čtením jiným. Takto jsem na konci roku neměl pořádně co číst (malá vesnice), a to Vaší vinou. Proto Vám uděluji NEVER MORE. S přáním všeho nej – v Novém roce.

VÁCLAV LOSA

ON-LINE

STŘÍZLIVÝ SLOUPEK ANDREJE HALADY

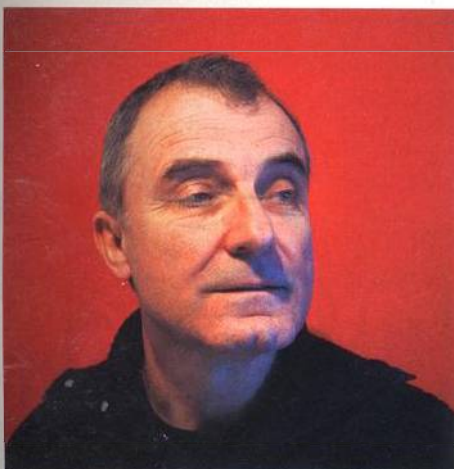
Svěží vánek zvald

4. 1. 2007

Topolánek opravdu není vzor chování. Ale jedná věc se mu nedá upřít, a to jeho zarputilost a trvání na základních slibech. Což vehementně kritizuje momentálně odstavená oportunistická část ODS, ochotná se spojit i s Paroubkem, jen když budou korytka. Mirkovi jde o funkci, ale pořad na mě působí, že až v druhé řadě.

STONE PILOT

Remitendní výtisky Reflexu od čísla 37–05 a DVD ze série X krát divadlo jsou v prodeji v trafice NICOTIANA TABACUM, Senovážná ulice 2, Praha 1

Vážené čtenářky a čtenáři

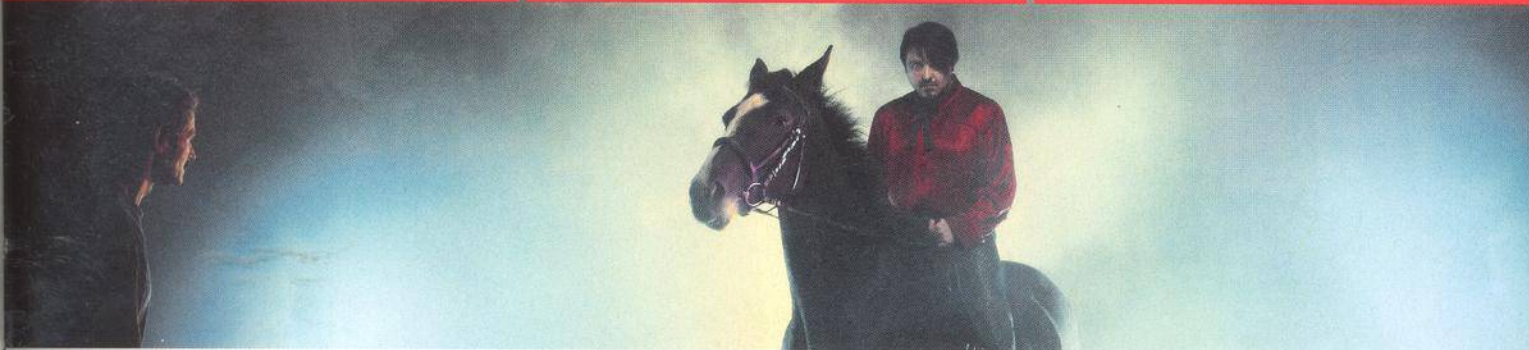
Dneska vyšlo slunce v 7 hodin 57 minut. Ve čtvrtek, kdy tyto řádky dorazí až k Vám, se nad horizontem objeví o minutu dřív. Při jeho západech se prodlužování dne odehraje větším fofrem, takže z dnešních 16 hodin 15 minut bude v den vydání 16 hodin 19 minut. Proč se přiděly slunečního svitu distribuují takto disproporčně, nedokážu vysvětlit. Z hlediska astronomie jde patrně o triviální poznatek, ale kde stojí psáno, že jsem povinen jím disponovat. Živím já se hvězdopravectvím, jsem já astrosymbolog? Nejsem. Co musí v dnešní České republice vědět novinář?

Jsem, jak jistě cítíte, v pokušení nalít Vám čistého vína: nic. Určitě to není pravda! vykřikne ve mne politický korektor. No ale co si mám počít, když chování sériového modelu v terénu nasvědčuje, že tomu tak patrně je? Nejpřesvědčivěji přece klade otázky člověk, který opravdu nic neví. Vlastnictví jisté sumy vědomostí by se mimo jiné mohlo projevat tím, že určitý typ dotazu se v jejich světle jeví jako neúnosný, ba přímo trapný. Na takové pocity však musí novinář ve jménu své namáhavé služby veřejnosti zapomenout. Logicky se mu tedy lépe žije, když mu zbytečně vzdělání nezatěžuje mysl. Vědomosti jsou brzda, to by Vám potvrdil každý starý novinářský bard i čerstvý mediální iniciativce, kdyby byli schopni dospět do stadia bezelstnosti, jež je mi vlastní. V mediálním provozu je kvalita novináře neodvratně diktována kvalitou jeho publika a neplatí to obráceně.

Hřejivou informaci mám i na závěr. Do příštího čísla Reflexu budou vloženy dvaatřicetistránkové Filmové listy, obsahující vše o Projektu 100, jenž právě v našich kinech startuje.

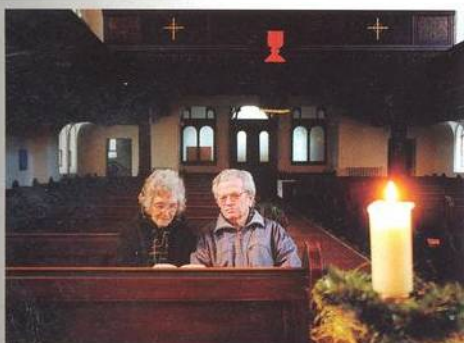
Petr Bílek

PETR BÍLEK
ŠÉFREDAKTOR

REFLEX

NA TITULNÍ STRANĚ BRUNO FERRARI,
HUDEBNÍK, KABARETIÉR A LITERÁT
FOTO ADAM HOLÝ

SUDETSKÉ OSUDY

30

Z knihy *Sudetské osudy* přinášíme čtyři rozhovory s lidmi osidlujícími po válce pohraničí

TO UMÍ JEN NEBE

42

Úspěšný sochař Lukáš Rittstein má za sebou již ze šestou expedici na Papuu-Novou Guineu

ZÁHADNÁ VĚŽ SVĚTLUŠKA

64

Kousek od pražského renesančního letohrádku Hvězda najdete pozoruhodnou stavbu

REPORTÁŽ

6

KDO ZAPLATÍ DR. ŠMUKA?

TEXT JAN POTŮČEK

Nedávno odstartovala internetová televize Stream. Uživí se? Recesistická televize šibnutá populární internetovou stránkou YouTube jede zatím na poloviční výkon. Podaří se přesvědčit lidi, aby posílali vlastní videonahrávky?

ROZHOVOR

20

VĚŘÍM VŠEMU

TEXT ONDŘEJ FORMÁNEK

Bruno Ferrari (vlastním jménem Samir Fakhri El-Samaray) se narodil a dětství prožil v Bagdádu, ale má dagestánské, turecké, české a polské předky

REPORTÁŽ

24

JE LEPŠÍ RUM, BŮH, NEBO TRÁVA?

TEXT JIŘÍ X. DOLEŽAL

Organizace Anonymních alkoholiků dorazily i k nám a dnes jich tu funguje dvaatřicet. Jsou respektované, i když závislost na alkoholu nahrazují závislostí na víře.

DOKUMENT

30

SUDETSKÉ OSUDY

TEXT MATĚJ SPURNÝ

Příběhy lidí, kteří po roce 1945 obsadili vyprázdněné pohraniční oblasti Čech a Moravy jsou mnohem pestřejší a rozpornější, než si obvykle představujeme. Zlatokopové, přesvědčení komunisté, ti, co chtěli konečně vlastní dům, volný ští Češi i ti, kdo hledali úkryt před režimem.

ROZHOVOR

42

TO UMÍ JEN NEBE

TEXT PETR VOLF

Nositel Ceny Jindřicha Chalupického, sochař Lukáš Rittstein je všestrannou osobností

CAUSA

54

MATĚJ ŠINDELÁŘ

TEXT PAVEL KOVÁŘ

Fotbalový svět ho mezi dvěma světovými válkami znal jako Matthiase Sindelara a považoval za jednoho z nejlepších útočníků Evropy. Čím je dnes jeho osud zajímavý?

BEZ OBALU

58

ODSOUDILI MĚ NA SMRT

TEXT MILAN ŠÍMA

Druhá část rozhovoru s Janem Kanyzou a jeho manželkou Žofíí, který se týká hercovy spolupráce se Státní bezpečností.

REPORTÁŽ

60

SLUM UPROSTŘED MĚSTA

TEXT NAĀA STRAKOVÁ

Zpráva OSN loni konstatovala, že na celém světě žije ve slumech jedna miliarda lidí a do roku 2020 má jejich obyvatelstvo překročit jednu a půl miliardy. Přes neutěšené podmínky jsou úsměvy dospělých a veselí dětí první věcí, která vás v chudinských čtvrtích Manily, hlavního města Filipín, vítá.

À PROPOS

64

ZÁHADNÁ VĚŽ SVĚTLUŠKA

TEXT PETR VOLF

Stopy příznačné pro tvorbu světově uznávaného architekta Josipa Plečnika nese jedna ze staveb pražského vodovodního systému